PALACHOVINY

ODPOVÍDÁ UČITEL TĚLOCVIKU ONDŘEJ ŠŤASTNÝ
Přečtěte si rozhovor s naším absolventem a zároveň učitelem.
ČTĚTE NA STRANĚ 2

KDO JE ZLATÝM ÁMOSEM?
300 žáků naší školy zvolilo nejlepšího učitele.
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

letošní školní rok je pro Gymnázium Jana Palacha výjimečný – slavíme 115 let od jeho založení. A i když se mnohé změnilo – od budov přes technologie až po samotný způsob výuky – jedno zůstává: studenti, kteří mají chuť tvořit, poznávat, zapojovat se a posouvat školní život vpřed. A právě o nich (a pro ně) je i toto číslo.

Najdete v něm pohled na současné dění ve škole, výsledky zajímavých průzkumů i reportáže z akcí, kterých se naši spolužáci zúčastnili. Přečtete si rozhovor s absolventem a učitelem tělocviku Ondřejem Šťastným, zjistíte, jak naši roboťáci slavili úspěch v Brně, i proč si někteří studenti radši odpočinou u jezírka než ve třídě plné učebnic.
Přejeme příjemné a inspirativní čtení!
Vaše redakce Palachovin

Tereza Drápalová

foto: Ester Fiedlerová

Příběh našeho gymnázia se píše již 115 let

Letos si naše gymnázium připomíná 115 let od svého založení. Během té doby prošla škola mnoha proměnami, které formovaly její dnešní podobu. Jedním z nejzásadnějších milníků bylo stěhování do nové budovy v roce 1996, kde sídlí dodnes. Právě tento krok odstartoval novou etapu – s moderními učebnami a stále kvalitnějším vybavením se škola začala posouvat směrem kupředu.

Dalším mezníkem v novodobé historii školy bylo otevření prostorné sportovní haly v roce 2017. Pořádají se zde turnaje ve futsalu, basketbalu nebo badmintonu. Nejvýraznější událostí, která se zde každoročně koná, je benefiční volejbalová akce Hrajeme pro... .Sportovní hala není určena pouze škole – v odpoledních hodinách ji využívá i široká veřejnost.

Počátky našeho gymnázia sahají až do roku 1910, kdy bylo otevřeno první Komunální gymnázium na Mělníce nad Labem. Ředitelem se stal PhDr. Viktor Nejdl a gymnázium se nacházelo v Tyršově domě a zhruba za šest týdnů v takzvaných spořitelních domech. Tyto prostory nebyly příliš velké, jednalo se pouze o ředitelnu, kabinet, sborovnu a jednu třídu. To je v dnešní době těžko představitelné.

V roce 1934 nastoupil druhý ředitel, Josef Stáhlík.
Po pouhých pěti letech, od doby, kdy funkci ředitele přijal, škola čelila v souvislosti s nacistickou okupací mnoha změnám. Lidé židovského původu museli odjíždět do Osvětimi, kde byli zavražděni. V rámci germanizace byl kladen velký důraz na německý jazyk.
A nakonec hrozil zánik celého gymnázia, protože nacisté nepodporovali české vzdělání.

V 60. letech 20. století ztratilo gymnázium svou dosavadní podobu a stalo se jedenáctiletou střední školou. Sloučilo se více škol do jedné, ale nebylo to příliš úspěšné. Následně vznikla Střední všeobecně vzdělávací škola v Mělníku. V roce 1963 sem nastoupil Jan Palach a o tři roky později na tomto ústavu odmaturoval.

V roce 1990, tedy 21 let po činu Jana Palacha, byla poprvé veřejně uctěna jeho památka. Netrvalo to ani dva týdny a škola nesla již jeho jméno – Gymnázium Jana Palacha. Zároveň se rozšířilo o program osmiletého studia, který funguje dodnes.

Roku 1996 změnila škola své sídlo, přestěhovala se do nové budovy, ve které se nachází dodnes, a na místo ředitele nastoupil Mgr. Miroslav Klouček. Budova je vybavená odbornými učebnami, jídelnou, tělocvičnou, venkovním sportovištěm a dalšími kmenovými třídami.

Po dvaceti letech, roku 2016, se ředitelkou školy stala PhDr. Ilona Němcová, která funkci vykonává dodnes. Rok po jejím nástupu se gymnázium rozrostlo o velkou sportovní halu. V hale je možné sestavit hřiště pro volejbal, basketbal, florbal či badminton. Ale najdete tam i lezeckou stěnu. Díky této rozmanitosti se zde často pořádají sportovní turnaje, například futsalový, basketbalový nebo badmintonový.
Každoročně škola pořádá dobročinnou akci Hrajeme pro. Týden před volejbalovým turnajem si studenti vzájemně prodávají vlastnoručně vyrobené svačinky. Výdělek získaný z prodeje se slavnostně předá dítěti s handikepem, které potřebuje pomoc.

Škola se v posledních letech neustále posouvá kupředu i díky podpoře zřizovatele a finančním prostředkům z fondů EU. Uskutečnila se rekonstrukce teras, vstupního schodiště a byly instalovány nové vstupní dveře. V rámci těchto změn byly také provedeny úpravy sociálních zařízení, vytvořeny relaxační koutky pro žáky a vzniklo nové únikové schodiště. Vedení školy mohlo nakoupit pomůcky do výuky, jako například mikroskopy, počítače, interaktivní tabule nebo elektronické stavebnice. Zejména v pandemii byla výuka velmi obtížná, a tak musela škola investovat i do tabletů, mikrofonů a počítačových kamer.

Studenti se účastní mnoha soutěží a častokrát v nich jsou velmi úspěšní. Mezi ně patří MaSo, Matematický klokan, jazykové olympiády, Středoškolská odborná činnost, Eurokvíz, různé biologické a chemické olympiády, robotické soutěže nebo o nejlepší školní časopis ve Středočeském kraji.

V současné době gymnázium nabízí nespočet volnočasových aktivit. Jsou to sportovní, umělecké, kulturní, robotické nebo hudební kroužky a také anglické lekce, které žáky připravují na Cambridge English Exams. Tyto zkoušky se u nás poprvé uskutečnily v květnu 2016. Roku 2026 se zde bude zkoušet již i úroveň C1. V rámci výuky se během roku konají projektové dny, jako je Den Země, Jan Palach, Mediální den a již zmíněné Hrajeme pro... .

Počet žáků každým rokem stoupá. ,,Máme velikou radost z každoročně vyššího počtu uchazečů. Už máme téměř plnou kapacitu, ale otevírat další třídy určitě nebudeme, protože nám to škola velikostně neumožňuje," vysvětluje paní ředitelka PhDr. Ilona Němcová.

V loňském roce se v křídle nižšího gymnázia uskutečnila první etapa oprav sociálních zařízení. „Pokud vše dobře dopadne, tak se o prázdninách budou opravovat další sociální zařízení. V plánu jsou i další rekonstrukce, a to zejména týkající se energetických úspor budovy," prozradila paní ředitelka PhDr. Ilona Němcová.

Ester Fiedlerová

„Důležité je dělat věci pro sebe, ne pro ostatní," říká učitel tělocviku Ondřej Šťastný

foto: Ondřej Šťasný

K učitelství tělocviku se dostal tak trochu přirozeně – ne proto, že by si to vysnil, ale protože sport měl vždycky kolem sebe. Dnes se snaží studentům ukázat, že sport nemusí být o výkonech nebo známkách, ale o radosti z pohybu. Věří na malé kroky, na to, že každý si může najít něco, co ho baví. Sám nejradši surfuje, sleduje rugby a pořád čerpá z toho, co zažil jako hráč basketu. A i když to někdy není jednoduché, nejvíc ho na práci baví být s mladými lidmi a vidět, když je pohyb začne opravdu bavit.

Co vás přivedlo k tomu stát se učitelem tělocviku? Byla to jasná volba, nebo náhoda?
„Náhoda to asi úplně nebyla, protože jsem vycházel ze sportovního prostředí. Ale rozhodně jsem se za tím nehnal. Na střední to byl spíš postupný proces – vyhýbal jsem se věcem, které mi nešly a nebavily mě. To pak vedlo k tomu, že jsem si našel směr, na který jsem byl nějak vybavený. Po střední jsem šel na sportovní management a pak už to šlo samo."

Co byste poradil studentům, kteří nejsou sportovní nadšenci, ale chtějí se zlepšit?
„Najít si něco, co jim přináší radost a co mohou dělat dlouhodobě. A hlavně to dělat pro sebe, ne pro někoho jiného. Základem je začít s malými kroky, protože něco, co je na sílu, nemá šanci vydržet."

Jaké sporty jste provozoval na střední? Ovlivňuje to dnes vaši výuku?
„Určitě ano. Hrál jsem basketbal, už na střední. Tehdy jsme měli na škole skvělý tým, se kterým jsme hráli regulérní soutěže. Myslím, že jsme klidně mohli patřit mezi pět nejlepších středoškolských týmů v republice. Dostali jsme se až na klubovou úroveň a byli jsme třikrát na mistrovství ČR. Basketbal pro mě byl číslo jedna a samozřejmě mě a moji výuku ovlivňuje i dnes. Mechanismy trénování sportovních her jsou si dost podobné."

Máte sport, který nejraději provozujete, a jiný, který vás baví sledovat?
„Nejraději provozuji surf. Kdybych ho mohl dělat pořád, tak ho dělám. A pokud jde o sledování, tak jednoznačně rugby. Ten sport se stále drží mimo hlavní trendy, tlak společnosti a marketing. V mých očích je to takový poslední mohykán toho, co jsou pilíře sportu – dát si totální sodovku a pak si s klukama v šatně užít ten pocit."

Teenageři tráví stále více času u obrazovek. Co si o tom myslíte a jak byste je motivoval k pohybu?
„Je to pochopitelné. Kdybych měl vaše možnosti, asi bych taky nedělal nic jiného. My jsme taky hráli hry od rána do večera. Odpověděl bych podobně jako na začátku – je důležité mít tam nějakou jiskřičku. Pokud se nebudeme bavit o patologických věcech, jako je závislost, tak je těžké se z toho vymanit. Ale myslím, že je to úplně normální a časem to přejde, protože existují i mnohem zábavnější věci."

Jak probíhá plánování hodin tělocviku?
„S kolegy už máme osvědčené tematické plány, o kterých se bavíme i se studenty na začátku roku. Funguje tam nějaký koncept, kdy se věnujeme určitému sportu v blocích a nabalujeme na něj další věci – od základní přípravy až po vyšší úroveň. Co se ale bude dělat přesně a jakou formou, to nechávám, aby se vyvíjelo podle toho, jak to funguje s konkrétní třídou."

Jak si udržujete fyzickou kondici? Máte svůj vlastní tréninkový režim?
„Za roky sportovní přípravy jsem si osvojil různé prvky – od rychlosti, plyometrie (pozn. red. tréninková metoda zaměřená na výbušnou sílu a rychlost, která využívá rychlé střídání svalového natažení a zkrácení, například při skocích), síly a výbušnosti až po klasickou posilovnu a vytrvalost. Důležité je mít od všeho dostatek v rozumné míře, nesoustředit se jen na jednu věc. Co mě zajímá nejvíc, je udržitelnost. Chci být stejně zdravý i za 20 nebo 40 let, nebo se tomu alespoň co nejvíce přiblížit. Důležitější než výkon je pro mě rozsah, životnost toho, co dělám, a zdraví."

Co je na práci učitele tělocviku nejlepší a co byste nejraději změnil?
„Nejlepší je kontakt s mladými lidmi, který bych jinak ztratil. Když člověk věnuje práci nějaký čas, vrací se mu to pozitivní zpětnou vazbou, takže to může být příjemné a zábavné. Nejhorší je podle mě tendence v tom zabřednout – někdy je toho opravdu hodně a může to člověka stát spoustu energie."

Jaký je podle vás nejlepší způsob, jak se zregenerovat po náročném sportovním výkonu?
„Záleží na typu výkonu, ale nejlepší je podle mě klasická česká regenerace – sednout si s přáteli, popovídat si o tom, co jsme dělali, a užít si ten zážitek ještě jednou. A pokud jde o fyzickou stránku, tak určitě sauna a kvalitní spánek."

Naše škola letos slaví 115 let a vy jste jejím absolventem. Jak se podle vás změnila?
„Když bych na to měl odpovědět trochu jinak, tak se mi líbí hlavně to, co se nezměnilo. Pořád je to prostředí, kde jsou lidé rádi, dělají zajímavé věci a chtějí se rozvíjet. To může být inspirující pro ostatní. Nebyl jsem student s dobrými výsledky, spíš průměrný až podprůměrný. Ale tohle prostředí mě ve třeťáku a čtvrťáku hezky srovnalo. Kdybych byl jinde, věnoval bych se úplně jiným věcem – a myslím, že horším. Jsem si jistý, že to tu funguje stejně i dnes a to je podle mě nejlepší."

Josef Homolka, Václav Kundrát

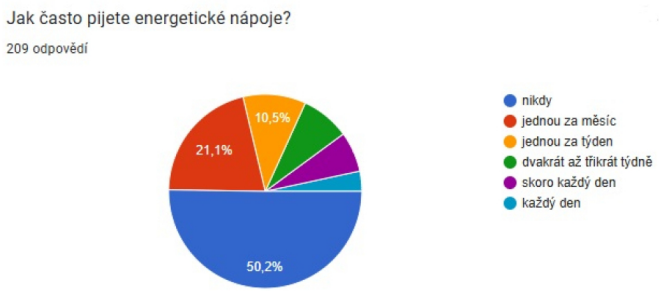
Učebnice, stres a kofein neboli život, kterým žije mnoho studentů

Není neobvyklé, aby člověk zahlédl energetický nápoj v ruce studenta. Nyní je dokonce těžší si ho nevšimnout. Co láká studenty k jejich konzumaci? Zjistili jsme, jaká rizika mohou představovat. Na názor jsme se zeptali paní profesorky Pořízkové a dvou set našich studentů.

Studenty ovlivňuje mnoho faktorů, které mohou přispět k pití energetických nápojů. Patří mezi ně například únava z aktivit mimo školu i v ní. Dost z nich si často stěžuje na tlak na výkon a často se nemohou ani pořádně vyspat kvůli množství učení na testy a zkoušení, které mají naplánované na následující dny. Mnozí studenti poté nemají dostatek energie, a proto ji kompenzují energetickými nápoji nebo kávou. Kofein a jiné látky obsažené v nich jim mohou pomoci být aktivnější během dne. Bohužel mají však i své temné stránky. Na kofein či taurin se může vytvořit silná závislost a tyto látky mohou způsobit následné zdravotní potíže.

Vyučující biologie a chemie paní profesorka Lenka Pořízková objasnila, že energetické nápoje mohou narušit vývoj. Nejsou pro děti a mladistvé prospěšné a v případě překročení limitů pro konzumaci mohou zdraví, a tedy i vývoj doslova poškodit. V tomto věku vede každodenní konzumace energetických nápojů k bolestem hlavy, k problémům s kvalitním spánkem, ke zvýšené podrážděnosti a únavě. Děti a dospívající jsou ke kofeinu, který tyto problémy způsobuje, citlivější než dospělý člověk. Mohou se u nich po konzumaci vyskytnout úzkosti, změny v chování, zvýšený tlak a poruchy srdečního rytmu. Vysoký obsah cukru představuje riziko nadváhy či dokonce obezity.

„Energetické nápoje nejsou v souladu se zdravým životním stylem. A to ani v případě, že si na jejich obalech přečtete, že obsahují vitamíny. Jsem pro úplný zákaz prodeje dětem a omezený prodej mladistvím. Vadí mi, že energetické nápoje

žáci konzumují ve škole před vyučováním a během něj. Jsem rozmrzelá z toho, že ač je ve škole možnost třídit hliníkový odpad, hliníkové plechovky se často vyskytují v nádobách na směsný odpad nebo se povalují v šatnách na skříňkách. Myslím si, že by měla být na obalech energetických nápojů uvedena všechna možná rizika v souvislosti s jejich spotřebou. Reklama by neměla vybízet k nákupu a požívání těchto nápojů. Pravidelný kvalitní spánek vás nastimuluje mnohem více než konzumace energetických nápojů," vysvětlila paní profesorka Pořízková.

Výsledky našeho výzkumu ukazují, že přes 42 % oslovených studentů pije energetické nápoje, dalších 20 % pije pouze kafe. Přes dvě třetiny studentů začalo pít energetické nápoje ve věku do 16 let.

Z odpovědí studentů a výzkumů odborníků vyplývá, že spotřeba energetických nápojů má své negativní důsledky, které nelze ignorovat. Je na každém z nás, abychom se zamysleli nad skutečnou potřebou těchto nápojů. Jen tak můžeme zajistit, že se vyhneme jejich vedlejším účinkům a zaměříme se na zdravější způsoby života.

Tereza Sokolová, Matěj Havlík

Umělá inteligence mění způsob výuky i samostudia

Umělá inteligence se stává nedílnou součástí studentského života. Jaký názor mají na AI studenti a k čemu ji využívají? Co si o tomto tématu podle studentů myslí pedagogové nebo zdali ji dokonce využívají v hodinách? Výsledky průzkumu ukazují, že většina studentů ji aktivně využívá. Několik profesorů na ni má pozitivní názor, větší část se k ní staví rezervovaně.

Průzkum ukázal, že 85 % dotázaných studentů ji hodnotí kladně a aktivně ji využívá. Nejčastěji ji používají na vypracovávání domácích úkolů, dohledávání informací, tvorbu poznámek a generování nápadů na různé texty. Někteří nám řekli, že si díky umělé inteligenci lépe organizují čas a zjednodušují složitější úkoly.

V jakých předmětech je AI nejvíce využívána? Odpovědi byly poměrně vyvážené, ale převažovaly přírodovědné předměty, jako jsou biologie, fyzika a chemie. Studenti vysvětlili, že jim pomáhá s pochopením složité látky a řešením výpočtů. Našlo se ale i mnoho žáků, kteří ji často využívají při psaní slohů nebo shrnování historických událostí v dějepise.

Jak k AI přistupují samotní učitelé? Zhruba čtvrtina studentů nám prozradila, že někteří učitelé s nimi AI aktivně zapojují do výuky. Mezi jmenovanými pedagogy byli zejména profesorka Drápalová a profesor Skalák, kteří umělou inteligenci využívají například pro vytváření textů a následnou analýzu nebo generování obrázků. Většina učitelů AI přímo nevyužívá, ale zároveň na ni nemá negativní názor. Někteří ji považují za užitečný nástroj, ale obávají se, že by mohla vést ke snižování samostatnosti studentů. Jiní zkrátka jen preferují tradičnější metody výuky.

Umělá inteligence se ve škole stává běžnou součástí. Studenti si její pomoc pochvalují a učitelé ji alespoň částečně akceptují.

Karolína Zloská, Kateřina Zimová

Kde studenti nejraději odpočívají?

foto: Pickar, Kovářová

I student občas potřebuje pauzu od učení, ať už na probrání novinek s kamarády, odpočinek, nebo jen chvilku klidu. Ve škole je několik míst, "chill zón", kde se dá skvěle relaxovat, a my jsme zjistili, která jsou mezi studenty nejoblíbenější. Kam zamířit, když chcete vypnout?

Nejoblíbenější se stalo místo u sborovny s 520 body. Studenti tu oceňují hlavně stoly, pohodlné sedačky a dobrý přístup, jeho velkou výhodou je, že se sem nemusí tolik po schodech.

Na druhém místě se umístily sedačky s tématem Velké Británie u chemie. Tato zóna nabízí velký prostor a originální, pohodlné sedačky vytvořené z palet, které vznikly v rámci školního projektu pod vedením profesorek Kalkantové a Šimánkové.

Na třetím místě se umístil zelený koutek u biologie s vitrínou plnou nejrůznějších živočichů.

Zeptali jsme se také, jestli mají studenti nějaká další oblíbená místa mimo ta, která jsme uvedli v dotazníku. Nejčastěji zmiňovali studovnu, lavičky u šaten a v létě, za dobrého počasí, prostor u jezírka.

Hlasování se zúčastnilo 167 studentů, kteří každé z zón dali od 1 do 5 hvězd. Bylo to opravdu těsné, o výsledku rozhodly pouhé 2 body.

Ať už relaxujeme kdekoliv, měli bychom se snažit udržovat tato místa ve stavu, v jakém bychom je sami chtěli najít, kdybychom si po náročné hodině přišli odpočinout.

Neli Simona Pickar, René Kovářová

Žáci ocenili nejlepší učitele a vybrali Zlatého Ámose

Žáci naší školy i letos zvolili Zlatého Ámose, ocenění, které učitelům poskytuje cennou zpětnou vazbu o jejich přístupu k výuce a žákům. Nejlépe hodnoceným pedagogem se již podruhé stal Martin Dvořák. Do hlasování se se zapojilo téměř 300 studentů. Kromě kladných hodnocení byla zaznamenána i konstruktivní kritika, která pomůže učitelům zlepšit jejich výuku.

Vyučující dějepisu a německého jazyka pan profesor Martin Dvořák svou pozici nejoblíbenějšího učitele obhájil z minulého roku. Těsně za ním se umístila paní profesorka Anna Dvorščíková (vyučující tělesné výchovy) a na třetím místě pan profesor Michal Urbančík (vyučující tělesné výchovy a informatiky a výpočetní techniky). Studenti se v anketě také mohli rozepsat o kvalitě výuky jednotlivých učitelů. Z těchto odpovědí na tom byl nejlépe pan profesor Eduard Hégr, přestože zde učí teprve první rok. Žáci si oblíbili jeho hodiny i přístup. Zároveň jsou jeho testy shledávány jako velmi náročné. Vyučující matematiky pan profesor Karel Vlasák dopadl také skvěle. Studenti si cení jeho přístupu, chválí jeho hodiny, které jsou zábavné a vtipné, a také toho prý hodně naučí.

V anketě se také objevily kritické názory na některé učitele. Studenti v hodinách nemají rádi chaos a někteří vytýkají svým pedagogům, že látku nedokáží pořádně vysvětlit. Žákům se také nelíbí, když jim vyučující podstrkuje své názory. Dále si někteří stěžují, že místo osobního vysvětlení látky je vyučující posílá pro rady ke spolužákům, což může být problémem, pokud látku od nich nedokáží dostatečně pochopit. Další připomínkou bylo časté zadávání úkolů prostřednictvím platforem, např. Techambition nebo Classroom. Někteří studenti vyjádřili obavy, že vyučující nemá dostatečné zkušenosti s používáním Techambition a v případě doplňujících dotazů jim radí využívat Geogebru, přičemž i tak jsou studenti zodpovědní za vypracování úkolů. Ne vždy se jejich úsilí promítne do lepšího hodnocení na konci školního roku.

Hlasování o Zlatého Ámose se uskutečnilo přes Google formuláře. Odpověď odeslalo necelých 300 studentů z 480. Žáci hodnotili učitele na stupnici od 1 do 5 hvězdiček, přičemž nejvyšší možný byl počet pět.

Josef Jahoda, Marek Nehyba

Na vzniku Středočeského studentského parlamentu se podílel předseda studentské rady Boris Drápal

foto: Středočeský kraj

Ve Středočeském kraji vznikl nový Středočeský studentský parlament, jehož cílem je propojovat školy, podporovat občanskou angažovanost mladých lidí a vytvářet most mezi studenty a krajským vedením. Iniciativa, která vzešla přímo od středoškoláků, si získala podporu krajských představitelů i vedení škol. Prvního zasedání se zúčastnili zástupci 49 škol, kteří zvolili předsednictvo a schválili stanovy nově vzniklé organizace. Na úvod zasedání přišla delegáty přivítat i hejtmanka Petra Pecková s radním pro oblast vzdělávání Milanem Váchou.

„Iniciativu studentů jsem přivítala s nadšením a přislíbila jim podporu pro jejich projekt. Mám ráda mladé lidi, kteří jsou aktivní a není jim lhostejné veřejné dění. Líbí se mi, že chtějí propojovat školy mezi sebou, zajímají se o to, jak mohou sami přispět ke zlepšování podmínek ve školství a mají spoustu nápadů, co by se mohlo změnit. Ve středních Čechách máme školní nebo městské školní parlamenty, ale ten celokrajský zatím chyběl. Proto díky za iniciativu a přeji studentům hodně úspěchů v jejich práci," uvedla Pecková.

Na programu prvního jednání bylo schválení stanov a volba předsednictva. Předsedou byl zvolen Matyáš Fořt (Gymnázium Říčany), prvním místopředsedou Adam Bodnár (SOŠ Hořovice) a druhou místopředsedkyní Kateřina Koksteinová (OA Dr. Edvarda Beneše Slaný). Členy předsednictva se stali Anna Kyselová (OA a JŠ Mladá Boleslav) a Boris Drápal (Gymnázium Jana Palacha Mělník).

„Středočeský studentský parlament je organizace pro mladé lidi, kteří se chtějí zapojit do veřejného života a aktivně přispět k jeho rozvoji. Chceme být prostředníkem mezi studenty a vedením kraje. Naší snahou bude propojovat školy, města a mladé lidi. Mezi naši vizi patří i výjezdy do jednotlivých škol a edukace tamních žáků, a to nejen v oblasti občanské angažovanosti, ale také v tématech, jako je fungování státní správy a samosprávy nebo obrana proti dezinformacím. Jsme otevření novým nápadům a návrhům," vysvětlil zástupcům médií nově zvolený člen předsednictva Drápal, který se na vzniku parlamentu podílel.

Naše gymnázium se rovněž stalo zastřešující organizací nového parlamentu. „Děkuji vedení mělnického gymnázia za to, že projektu dalo zelenou a studentský parlament vzalo takříkajíc pod svá křídla. Iniciativu studentů samozřejmě vítám, protože názory z reálného školního prostředí jsou pro nás cenné. Díky ustanovení parlamentu budeme mít partnera, který bude zastřešovat nápady z jednotlivých škol a bude je předávat dál. Těším se na konstruktivní diskuse, které středočeské školství mohou posouvat dál," uvedl radní pro oblast vzdělávání Milan Vácha.

Zájem o zasedání Středočeského studentského parlamentu projevilo celkem 49 škol, z toho je 18 gymnázií a 31 odborných škol. Jednání se zúčastnilo 48 delegátů s právem volby předsednictva.

redakce

DemocraTICon aneb do Ostravy a zase zpátky

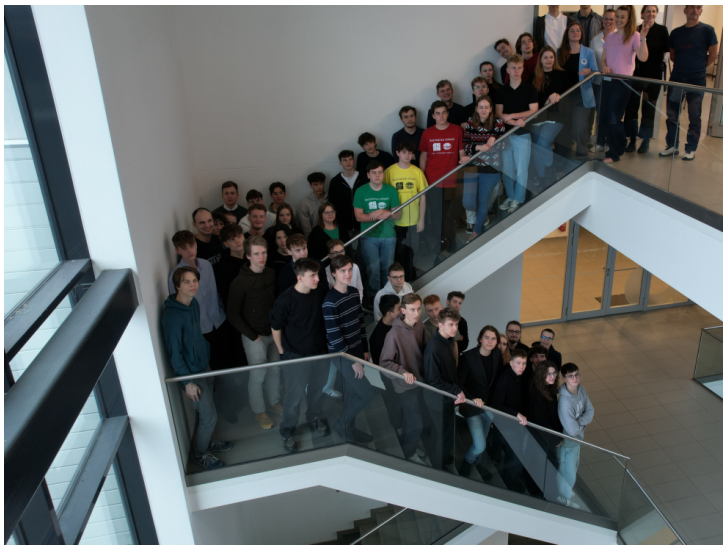

foto: L. Moravec

foto: T. Drápalová

foto: T. Drápalová

Studenti sexty Filip Štefan, Oliver Krejza a Adam Lorenz se tohoto roku účastnili soutěže DEMOCRATICON. Je to soutěž zaměřená na mediální gramotnost, vědomosti a dovednosti v oblastech AI a kyberbezpečnosti a „digitální wellbeing". V celostátní soutěži, která se konala v Inovačním centru Technické univerzity, skončili desátí ze čtrnácti.

O soutěži jsme se dozvěděli na hodině českého jazyka, ale nepřemýšleli jsme o účasti, protože jsme zatím byli jen dva. Pak se k nám ale přidal Adam, a tak jsme se do soutěže zaregistrovali. První kolo, které bylo ve formě digitálního testu, jsme zvládli velmi dobře, a tak jsme se dostali do celostátního finále v Ostravě, kde byl jeden tým za každý kraj. Ještě předtím jsme ale měli za úkol vytvořit mikrolearningový kurz pro seniory na téma „Algoritmy". Ten jsme přibližně za týden udělali, a pak se jelo do Ostravy.

Ve středu 26. března jsme se jbrzy ráno vydali na cestu do Ostravy. Cílem bylo Inovační centrum Technické univerzity, kde nás čekal nabitý program. Do moravskoslezské metropole jsme dorazili okolo poledne, rychle jsme se ubytovali v penzionu a vyrazili vstříc technologiím.
Cesta však nebyla úplně bez problémů. Ukázalo se, že v ostravské MHD se nedá platit hotově – modernizace sice zní skvěle, ale když nemáte platební kartu jako náš spolužák Oliver, stává se z obyčejného přesunu logistická výzva. Nakonec se nám ale podařilo najít způsob, jak cestu uhradit jednou kartou za víc osob, a mohli jsme pokračovat dál.

Do inovačního centra jsme dorazili kolem půl druhé. Organizátoři si pro nás připravili intenzivní program trvající až do večera. Mezi jednotlivými bloky jsme stihli jen krátkou svačinu a večeři. Během středy jsme absolvovali tři disciplíny, které prověřily nejen naše znalosti, ale i schopnost spolupráce.

Prvníní disciplína byla nejkreativnější. Měli jsme za úkol vygenerovat s pomocí ChatGPT dezinformační příběh založený na nějaké české pohádce a poté k němu vygenerovat doprovodný obrázek. Zajímavé ale bylo, že tuto disciplínu hodnotili tři AI porotci, včetně Kronikáře Pravdomila, kterého nemáme rádi.

Po krátké pauze jsme se pustili do disciplíny číslo dvě, OSINT neboli Open Source INTelligence. Byl nám předložen obrázek, ze kterého vycházela celá disciplína. První úkol bylo poznatt, odkud obrázek pochází. S pomocí nápisů ve výloze jsme zjistili, že na obrázku je obchod s koly ve městě Templin v severním Braniborsku v Německu. Druhý úkol byl najít poblíž tohoto města chatu u jezera pronajímanou truhlářem. Toto se podařilo celkem čtyřem týmům ze čtrnácti, mezi které jsme nepatřili. Byli jsme tedy na spojeném pátém místě se zbytkem družstev.

Poslední středeční disciplína byla Wikipedie, kde jsme měli opravit nedostatečný článek o influencerovi známém jako „Slanej Tom", který si svou stránku na Wikipedii napsal sám. Hledali jsme o něm tedy zdroje, ale kromě jednoho článku, kde bylo zmíněno jen minimum informací, jsme nenašli žádné informace z nezávislých zdrojů. Článek od té doby naštěstí zmizel z Wikipedie.

Po noci v našem zbytečně velkém pokoji v penzionu U Šípků jsme vyrazili zpět do Inovačního centra na poslední úlohu. Porotci z různých institucí včetně ČTK se shromáždili, aby nám ohodnotili webináře a poradili, jak je zlepšit. Prezentace od všech týmů byly zdlouhavé, ale po pár hodinách jsme to měli za sebou a čekali jsme na vyhlášení výsledků.
Ve čtvrtek nás čekalo už jen závěrečné hodnocení webinářů zaměřených na algoritmy – tematika, která uzavřela náš ostravský technologický maraton.
První disciplína byla nejkreativnější: měli jsme za úkol vygenerovat s pomocí ChatGPT dezinformační příběh založený na nějaké české pohádce, a poté k němu vygenerovat doprovodný obrázek. Zajímavé ale bylo, že tuto disciplínu hodnotili tři AI porotci, včetně Kronikáře Pravdomila, kterého nemáme rádi.

Po krátké pauze jsme se pustili do disciplíny číslo dvě, OSINT neboli Open Source INTelligence. Byl nám předložen obrázek, ze kterého vycházela celá disciplína. První úkol byl zjistit odkud obrázek pochází. S pomocí nápisů ve výloze jsme zjistili, že na obrázku je obchod s koly ve městě Templin v severním Braniborsku v Německu. Druhý úkol byl najít poblíž tohoto města chatu u jezera pronajímanou truhlářem. Toto se podařilo celkem čtyřem týmům, mezi které jsme nepatřili. Byli jsme tedy na spojeném pátém místě se zbytkem týmů.

Poslední disciplína ve středu byla Wikipedie, kde jsme měli opravit nedostatečný článek o influencerovi známém jako "Slanej Tom", který si svou stránku na Wikipedii napsal sám. Hledali jsme o něm tedy zdroje, ale kromě jednoho článku, kde bylo zmíněno jen minimum informací, jsme nenašli žádné informace z nezávislých zdrojů. Článek od té doby naštěstí zmizel z Wikipedie.

Po noci v našem zbytečně velkém pokoji v penzionu u Šípků jsme vyrazili zpět do Inovačního centra na poslední úlohu. Porotci z různých institucí, např. z Právnické fakulty Univerzity Palackého, z Katedry informačních a komunikačních technologií, z Wikimedia ČR nebo ČTK a jiných se shromáždili, aby nám ohodnotili webináře a poradili, jak je zlepšit. Prezentace od všech týmů byly zdlouhavé, ale po necelých dvou hodinách jsme to měli za sebou a čekali jsme na vyhlášení výsledků.

Aby nám zpříjemnili čekání, organizátoři uspořádali prohlídku superpočítačového centra IT4Innovations. Viděli jsme jediné dva superpočítače v ČR, jménem Karolínu a Barboru, které může veřejnost nebo například univerzity využívat. Také nám ukázali kvantový počítač, který ale ještě nebyl v provozu.

A pak už jen vyhlášení výsledků. Upřímně jsme očekávali asi tak dvanácté místo, ale umístili jsme se desátí ze čtrnácti týmů, což bylo lepší umístění než měl tým z Prahy. Černou tečkou byl oběd, protože na nás bohužel nezbyl. A pak už jen tradá do Mělníka, kam jsme dorazili ve večerních hodinách.

Filip Štefan, Oliver Krejza

Chemie kraluje žebříčku nejtěžších předmětů. Kde ještě studenti trpí?

Který předmět je ta největší hrozba studentů mělnického gymnázia? Pro někoho jsou to tropy a figury v hodinách češtiny, pro jiného chemické reakce nebo nepravidelná anglická slovesa. Ale který předmět je na naší škole opravdu nejtěžší? A který z učitelů má ty nejnáročnější testy? Rozhodli jsme se udělat průzkum napříč vyšším gymnáziem.

V první kategorii jsme se zaměřili na to, který předmět je nejnáročnější z hlediska přípravy na hodiny. Podle našeho průzkumu studenti nejvíce času doma tráví nad biologií (22 %) a zeměpisem. Není divu – člověk si sotva zapamatuje vlastní rodné číslo, natož všechna jména svalů nebo cévní soustavu jakéhokoli tvora milimetrových rozměrů. Když se ke všemu přidají složité procesy, evoluční teorie nebo fotosyntéza, nezbývá než obdivovat ty, kteří se v biologii vyznají. Zeměpis je zase plný názvů měst, řek, pohoří a souvislostí, což se v testu často smíchá do nečekané podoby. A teď upřímně – komu se nestalo, že si při pohledu na otázky v testu řekl: „Tohle jsme se učili?!" Největší postrachem písemek je podle studentů opět biologie (18 %), ale v těsném závěsu se drží také fyzika. Hlavní problém? Až příliš mnoho informací. Kolem 62 % studentů uvedlo, že se prostě nestíhají naučit všechno, co se od nich očekává. Podle našeho dotazníku má však z učitelů nejtěžší testy paní profesorka Šimánková, která učí zeměpis a angličtinu. „Mým cílem je propojit teorii s praxí," říká paní profesorka.

Pokud se vám někdy zdálo, že trávíte celý večer nad domácími úkoly z jazyků, nejste sami. V této kategorii vyhrála na plné čáře čeština, hned následovaná němčinou, což je nejběžnější druhý jazyk na naší škole. Podle odpovědí studentů nejvíce domácí práce zadává paní profesorka Dvořáková. Pravopis, sloh, tropy a figury a nekonečné učení se slovíček – to vše dělá z jazyků noční můru pro spoustu studentů. Němčina je navíc specifická svou gramatikou a složenými slovy, které vypadají spíš jako šifra než běžná řeč.

A nakonec - nejobávanějším a obecně nejnáročnějším předmětem se stává chemie - a to s celými 35 % hlasy! Není divu – chemie je jako tajný jazyk, který učitelé stále dokola vysvětlují studentům, zatímco oni se zoufale snaží pochopit, proč má kyslík osm protonů a ne třeba devět. A to nemluvíme o spletitých vzorcích organické chemie.

A co tedy vyplývá z našeho dotazníku? Překvapilo nás, že z celých sto osmnácti respondentů skoro nikdo neuvedl matematiku jako nejnáročnější předmět. Studium na gymnáziu je opravdu všeobecné a je jasné, že každý má talent na něco jiného. Máme štěstí, že naše škola umožňuje specializovat se v průběhu celého vyššího gymnázia na humanitní, přírodovědné nebo třeba IT studium.

Adam Pelikán, Dorota Zelenková

Prváci sice bojují se známkami, ale kvalitu výuky si vychvalují

Přechod ze základní školy bývá náročný, a tak jsme se rozhodli zjistit, jak se s ním studenti 1.A a 1.B vypořádali. V dotazníku, který jsme jim poslali, nám odpovědělo 51 lidí, a s některými jsme dokonce vedli i osobní rozhovory; jejich zkušenosti vás možná překvapí! Výuku velmi chválí, ale co třeba školní akce nebo přístup učitelů? A co je naopak trápí? Čtěte dál a dozvíte se víc!

V první řadě bylo překvapením, z jakých škol k nám žáci přišli. V prvních ročnících totiž máme absolventy až 22 různých základních škol. Nejvíce studentů navštěvovalo ZŠ Jaroslava Seiferta a ZŠ Jungmannovy sady Mělník, ale jsou zde i tací, kteří k nám přišli až z dalekých Litoměřic či z Prahy.

Skoro polovina příchozích se domnívá, že školních akcí je oproti základní škole méně, na druhou stranu ale oceňují jejich kvalitu a pestrost. Nicméně, nemusí se bát, většina akcí je čeká až na konci školního roku. „Z akcí si na rozdíl od základky odnášíme nejen zábavu, ale i vědomosti," říká Terka, studentka 1. A. Je skvělé, že většina prváků shledává výuku kvalitnější než na základní škole. „Z hodin odcházím s pocitem, že jsem se doopravdy něco naučila," dále poznamenává Terka.

Náročnost studia je v průměru ohodnocena na 3,35 z 5. Většina žáků prvního ročníku nad studiem tráví více času, také se přechod na jinou školu odrazil v jejich známkách. Zhoršení známek zaznamenalo až 65 % prváků. „Není to tu příliš obtížné, ale určitě to není lehké," shrnuje Kateřina, studentka 1. A.

Na závěr jsme se studentů tázali na to, kterých věcí si na naší škole cení nejvíce. Mnoho lidí si váží přístupu učitelů, další jsou rádi za nové spolužáky a příjemné školní prostředí. Celkové hodnocení školy je podle prváků 3,5 z 5, což je úctyhodné, nicméně se určitě s postupem času ještě zlepší.

Ema Böhmová, Filip Tlustý

Komentář: Školu trápí vandalismus a krádeže

Poškozené vysoušeče rukou, odcizené věci z batohů, znečištěné toalety, rozšlapané ovoce po zemi a rozbité školní vybavení. Vandalismus a krádeže se v naší škole množí. Můžeme s tím něco udělat?

V poslední době se množí případy vandalismu a krádeží. Nejde o ojedinělé incidenty – opakovaně se stává, že někdo odstřihne myši od počítačů, poškodí vysoušeče rukou na toaletách, bezohledně rozbíjí dveře a nádoby na mýdlo nebo splachuje nadměrné množství toaletního papíru, což vede k ucpání. Kromě toho se běžně ztrácejí peníze z batohů, a to hlavně během obědů, kdy studenti nechávají své tašky bez dozoru před jídelnou. Vzniká tam chaos, ve kterém si někdo jednoduše vezme cizí batoh a prohrabe ho.

Jedním z důvodů ničení majetku je lhostejnost. Lidé kolem si často ničeho nevšímají nebo si myslí, že se jich to netýká. Naopak, studenti, kteří páchají tyto činy, nemají dostatek smysluplných aktivit či zájmů a hledají způsoby, jak se zabavit, i když to znamená porušovat pravidla. Další příčinou může být, že někteří to vnímají jako formu odporu vůči škole nebo vybíjení agrese. Problémem je také, že studenti nedbají na doporučení učitelů a své cenné věci nechávají bez dozoru.

Bránit se lze především tím, že si každý bude více všímat svého okolí a nebude nečinně přihlížet ničení školního majetku. Pokud si někdo všimne podezřelého chování, neměl by ho ignorovat. Krádežím lze předejít i tím, že si studenti budou batohy zamykat nebo si vezmou cennosti k sobě. Záleží jen na nás, v jakém prostředí se budeme vzdělávat. Chceme školu, kde si musíme hlídat každý osobní předmět a kde je běžné, že někdo ničí, co mu nepatří? Nebo raději místo, kde se k sobě chováme s respektem a pečujeme o své prostředí? Zamysleme se nad tím.

Jiří Bartoš, Adam Hrubý

„Studuji obklopen žabožrouty," líčí své zážitky Vilém Luzar

foto: Simulovaná debata OSN

Vilém Luzar, žák ze sexty, se rozhodl pro studium ve Francii. Využil programu „Rok ve Francii" k pobytu na obecné střední škola Lycée Polyvalent pré saint Sauveur ve městě Saint Claude. Své vzdělávání v zahraničí si nyní prodloužil na dva roky za účelem získání francouzské maturity.

Jaké to je přijít do již hotového kolektivu? Přijali tě učitelé a spolužáci dobře?
Překvapivě mě přijali velmi dobře, okamžitě mě začlenili do kolektivu a učitelé mi od začátku pomáhali.

Liší se nějak Francouzi od Čechů? Jaká je jejich mentalita?
Jejich kolektiv je soudružnější, mají mezi sebou minimum rozporů. S učiteli je to jak u nás, někteří vyžadují více a někteří zas méně respektu.

Jak probíhá tvůj pobyt? Kde jsi ubytován?
Ve všední dny bydlím na internátu. Vzhledem k délce vyučování, obvykle do šesti, zde moc času netrávím. Jediný pevný čas má večeře, ale i zde se mi z důvodu tréninku přizpůsobí. O víkendu jsem s hostitelskou rodinou. Ti jsou velmi milí a vstřícní. Program si můžu naplánovat podle sebe, nenutí mě do svých plánů.

Čím se liší jejich a naše školství?
Stráví pouze tři roky na střední, již druhým rokem se jim počet předmětů zredukuje, především na tři hlavní. Člověk si tím určí své zaměření. Na konci druháku maturují z francouzštiny. Poslední rok se zaměří pouze na dva. Maturitu ovlivní i známky z průběhu roku.

Je jejich výuka nějak odlišná?
V něčem ano, některé předměty mají spojené, například chemii s fyzikou. ZSV je tu jen dvakrát do měsíce. Hudební a výtvarná výchova jsou volitelné. Tělocvik je rozdělen na trimestry s konkrétním zaměřením na jeden sport, ze kterého se skládá zkouška.

Francie je proslulá dobrým jídlem. Promítá se to nějak do školní jídelny?

foto: Francouzský oběd, V. Luzar

Všichni studenti mají obědovou pauzu ve stejný čas, proto bývají dlouhé fronty . Jejich obědy se skládají z předkrmu, hlavního jídla a dezertu. Mají k dispozici i salátový bar, mléčné výrobky a kousky bagety. Porce jídla jsou dostatečně velké, takže se z nich člověk zasytí. Cena se pohybuje okolo 3 €.

A nakonec by nás zajímalo, jestli si ochutnal místní speciality?
Šneky ani žáby jsem (naštěstí) neochutnal. Ale vyzkoušel jsem místní hovězí po burgundsku, které bylo výborné. Samozřejmě jsem nemohl vynechat sýry z místního regionu: Comté, jenž byl velmi chutný, a Morbier, plísňový sýr, který mi moc nechutnal.

Adam Lorenz, Matěj Smíšek

League of Legends je opět v kurzu

League of Legends, hra, která obletěla za 16 let celý svět, se zastavila i u nás ve škole. Kteří šampioni jsou u nás oblíbení a jaká je nejhranější role? Zeptali jsme se spolužáků.

Náplní této oblíbené počítačové hry je boj dvou týmů o pěti hráčích, při kterém se obě strany snaží zničit nexus svých oponentů. Každý hráč si může vybrat jednoho ze 170 šampionů a vydat se do vřavy odehrávající se v džungli nebo na jedné ze tří linek.

Náš průzkum se zaměřil na několik aspektů souvisejících s hrou a preferencemi jednotlivých hráčů. 94 % z 218 respondentů už někdy v životě o hře slyšelo a 86 % tvrdí, že zná minimálně jednoho člověka, který ji hraje. Hru však vyzkoušelo jen 46 % a z toho jen polovina hraje aktivně.

Aktivní hráči poté prozradili, že jejich nejoblíbenějšími šampiony jsou Lux a Vladimir, kteří oba získali 3 hlasy z 50, a že nejméně oblíbeným šampionem je Teemo, který obdržel celých 14 hlasů. Dále z odpovědí vyplývá, že nejoblíbenější rolí je support, jehož funkcí je pomáhat spoluhráči na spodní lince, chránit, léčit a poskytovat vizi, a naopak nejméně oblíbenou rolí je jungler, jehož úkolem je zabíjet monstra, pomáhat hráčům přepadnout protivníky v týmu a též zajišťovat vizi. Nejhranější třídou šampionů je mág, který se specializuje na kouzla a magické schopnosti a útočí často na dálku.
Hra si patrně našla své místo i mezi žáky naší školy. Průzkum ukázal, jak pestrá a dynamická může být komunita hráčů League of Legends a jak se jejich herní preference a styl mohou lišit.

Theodor Vávra, Markéta Mikysková

Oktaváni hodnotí své roky na gymnáziu

Studenti oktávy působí nejdéle ze všech studentů ve škole. Malé ohlédnutí je přimělo se zamyslet nad svým studiem a odpovědět na šest otázek o změnách, spokojenosti i tom, co jim škola dala. Z jejich odpovědí vyplývá, že gymnázium prošlo modernizací, ale zároveň se vytratily některé tradice a společenský život mezi studenty už není takový jako dříve.

Mezi největší změny patří digitalizace výuky pomocí Google Classroom, rozvoj IT technologií a modernizace školních prostor. Výrazně se proměnily také studentské aktivity. „Když jsme byli na NG, existovaly akce jako Vánoční besídka nebo Vánoční koncert, kterých se zúčastnily všechny třídy. Nyní je organizace podobné akce nemožná kvůli nezájmu studentstva na nich vystupovat a spolupodílet se," říká studentka oktávy.

Nejoblíbenějším učitelem mezi oktavány je jejich třídní profesorka Markéta Wolfová, jejíž jméno se v odpovědích objevovalo nejčastěji. Studenti si odnášejí nejen vědomosti, ale i přátelství a zkušenosti, které vnímají jako cenné do budoucna. Pro některé byla škola dokonce inspirací k tomu stát se učitelem a věnovat se vzdělávání mladých lidí.

V čtvrtém ročníku si studenti vybírají semináře podle vlastního zájmu. Přesto si někteří oktaváni stěžovali, že ne všechny předměty jim budou v budoucím studiu užitečné. „V maturitním ročníku je sice možnost profilace, ale na většině seminářů není co dělat. Momentálně mám každý den z celé výuky max. dva předměty, které jsou užitečné a zbytek dne je úplně zbytečný," říká jeden ze studentů.

Na pětihvězdičkové škále gymnázium získalo 3,5 hvězdičky. Studenti oceňují získané znalosti, přátelství i volnočasové školní aktivity, jako je dramatický kroužek.

Anežka Zeiplová, Anna Plecitá

Dívčí síla v robotice nemá hranice

foto: P. Šrytr

Robotiáda je mezinárodní soutěž, kde si účastníci mohou vybrat jednu z disciplín, což jsou: sledování čáry, sumo, freestyle a (nejtěžší) víceboj. Právě víceboj se stal královskou disciplínou našich roboťaček, Anežky Berchové, Anežky Burianové a Emy Petržílkové z kvarty. Skládal se z více menších úkolů: sledování čáry, bludiště, sprintu, záchrany medvídka a střílení míčků do jamek. Ke stavbě robotů používají lego stavebnici Spike, kterou škola nedávno pořídila. Pokaždé se připravují, jak jen to jde, v podstatě kdykoliv mají trochu času. Pravidelně v pátek odpoledne od 14 do 16 hodin v robotickém kroužku, který vedou paní profesorka Hilská a Wolfová společně s externisty, absolventy našeho gymnázia, s Pavlem Šrytrem a Vojtou Venzarou.

Výlet do Brna a jedno velké vítězství

Vzhledem k tomu, že se soutěž koná až na druhém konci republiky, vyrážíme již ve čtvrtek odpoledne. Připojuje se k nám početnější tým ze ZŠ Jungmannovy sady, který ale soutěží v jiné kategorii.
Když dorazíme do Brna, je už tma. To nás ale neodradí od prohlídky VUT - Vysokého učení technického v Brně.
Při prohlídce prostor se dozvídáme zajímavé věci o studiu od jednoho ze zdejších studentů a našeho absolventa Honzy Kaliny: „Tady si stavíme sami ponorku, to včetně motorů a vlastně i všech ostatních součástek.“ Pak už se ubíráme do tělocvičny Skautského centra a DDM Brno, kde strávíme noc.

Poněvadž se vyskytly problémy, ještě přestavujeme robota, dodělváme program a ukazujeme našim nezkušeným kolegům z Jungmanky, že zde věty typu ,,Chat to potahá”, ,,100% Jesus” neplatí, jelikož co není dnes, nebude zítra.

Do VIDA centra, kde se Robotiáda koná, přicházíme již kolem osmé hodiny.
Na zkušebních hřištích trénujeme a do dokonalosti doladujeme poslední detaily.
Pak s nervozitou procházíme kontrolou a odevzdáváme našeho robota. Čas do soutěže využíváme na prohlídku centra.
Nyní přichází očekávaný okamžik, a to samotná soutěž.
Robota, kterého jsme si mezitím vyzvedli, stavíme na start a doufáme. Během jízdy si říkáme jen pokyny s napětím v hlase: ,,Přepni na program Ester Ledecká pro slalom a nezapomeň ho správně nastavit, nebo nedojedeme.“
Naše pojmenování jednotlivých programů pro určité úkoly pobaví i našeho rozhodčího.

A zdařilo se, povedlo se nám získat 27 bodů. Následuje netrpělivé čekání, jestli nás někdo překoná. Ač nám na paty šlape jiný tým s 20 body, nevadí to, protože je již potvrzené, že v naší kategorii jsme první z 35 týmů, což můžeme zařadit mezi naše největší úspěchy.
„Jestli tě baví, zajímá robotika a programování, nebo jen chceš zjistit, jak to funguje, pojď se v pátek podívat. Můžeš si zkusit, co chceš a případně se svými nápady také jezdit reprezentovat školu. Když se nepřipravujeme na soutěže, stavíme pojízdná auta či motorky nebo se učíme něco nového, co můžeme předvést nebo naučit.
Do robotického kroužku se můžeš přijít podívat jakýkoliv pátek od dvou do čtyř. Scházíme se v učebnách informatiky nebo robotárně (na začátku džungle, polepené dveře, hned vedle kopírky; pokud slyšíte podivné zvuky nebo lehké nadávky, můžete jít dál) a k dispozici budeš mít všechny naše ,,hračky” od lega a microbitů až po virtuální realitu, laser a 3D tiskárny,” láká nové roboťáky Anežka Berchová z kvarty.

Ema Petržílková, Anežka Berchová, Anežka Burianová

Komfort a čistota na prvním místě

foto: J. Svach, T. Vávra

V letošním školním roce se uskutečnila v budově B Gymnázia Jana Palacha na patře kmenových tříd nižšího gymnázia rekonstrukce žákovských sociálních zařízení, včetně bezbariérového WC.

Byla položena nová dlažba a keramické obklady, vyměněna veškerá sanita za moderní a úsporné vybavení, a to včetně ekologických pisoárů. Kabinky jsou provedeny v moderním stylu. Místnost je doplněna o nová zrcadla a osvětlení, které reaguje automaticky na příchod osob. Komfort uživatelů zvyšují i nové elektrické vysoušeče rukou. Celková cena rekonstrukce činila 1 767 570 Kč, z toho 1,3 milionu korun poskytl zřizovatel a 500 tisíc korun škola uhradila z investičního fondu.

Ředitelství školy plánuje rekonstrukci dalších sociálních zařízení již příští rok.

Jiří Svach, Theodor Vávara

Když se daří, tak se daří!

Na Gymnáziu Jana Palacha máme být na co hrdí – i letos se našim studentům podařilo dosáhnout skvělých výsledků v mnoha soutěžích a olympiádách. Mnozí z nich se za své výkony dočkali pochval třídních učitelů i pochvaly ředitelky školy, která je udělována za mimořádné výkony a reprezentaci školy.

V letošním roce ji získal například Adam Šácha z kvinty za 2. místo v informatické soutěži HAXAGON Skirmish Střední Čechy 2024. Této soutěže se zúčastnilo 22 škol.
Jaroslav Leger se v krajském kole zeměpisné olympiády umístil mezi nejlepšími deseti, Tereza Diepoltová zase reprezentovala naši školu v dějepisné olympiádě a dostala se mezi top 10 v kraji. Pochvalu si určitě zaslouží Luis Ondřej ze 4. B, který byl oceněn za 1. místo ve školním kole matematické olympiády, Vojta Beneš z oktávy, který nás v matematice reprezentoval v kraji a byl třetí. Své místo mezi pochválenými má i Anežka Turková ze 3. A, která v krajském kole olympiády z němčiny skončila na krásné stříbrné pozici. Výjimečné ocenění si odnesly také Anežka Burianová, Anežka Berchová a Ema Petržílková, které skvěle reprezentovaly školu na Robotickém dni.

Neméně důležité jsou pochvaly od třídních učitelů, které často oceňují nejen soutěžní úspěchy, ale také aktivní zapojení do školního dění. Pochvaly si odnesli například Ondřej Cmunt, Kryštof Pavelka, Klára Wimmerová za reprezentaci školy v divadelním umění; Kateřina Chocholoušková za výsledek v soutěži Best in English. Úspěchy má také náš smíšený tým veslařů, který se neztratil na halovém mistrovství Česko vesluje či na soutěži Podřipsko vesluje.

Za každým oceněním stojí talent, píle a často i hodiny příprav nad rámec běžné výuky. Všem oceněným studentům gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů!

Tereza Drápalová

Jak správně pečovat o naše zelené kamarády

foto: E. Mračková

Péče o rostliny nemusí být složitá, pokud víte, jak na to. V tomto článku se dozvíte tipy, kdy zalévat pomocí pouhé špejle a jak se starat o pokojovky u nás na gymnáziu, jako je odolný a léčivý rýmovník nebo zelenec čistící vzduch.

Zálivka
Je důležité sledovat vlhkost půdy a stav listů (jestli jsou zvadlé). Půdu můžete kontrolovat prstem nebo špejlí. Špejli zapíchneme do hlíny a vytáhneme. Pokud na ní zůstane hlína, rostlina je zalitá. Například tchýnin jazyk potřebuje, aby půda zcela vyschla – v tomto případě bude špejle suchá celá.

Rozmnožování
Existuje několik možností, jak rozmnožit své pokojové rostliny, a to řízkováním, dělením rostliny při přesazování nebo pomocí semen. Nejčastější metodou je asi řízkování, a to buď stonkovými, nebo listovými řízky.

Sansevieria, označována také jako tchýnin jazyk, má ráda menší zálivku (mezi zaléváním by měla úplně vyschnout hlína) a rozptýlené světlo, ale zvládne i méně světla. Rozmnožuje se dělením při přesazování nebo listovým řízkem. Je to rostlina s dlouhými, tvrdými listy bez stonku, které mohou být i žlutě žíhané. Nachází se například v učebně fyziky.

Aglaonema je další nenáročná rostlina. Zálivka je potřeba, když půda vyschne (zhruba jednou za týden, ale to se může lišit podle velikosti rostliny). Má ráda rozptýlené světlo. Nejlepší způsob rozmnožování je pomocí stonkových řízků. Její listy jsou zelené se stříbrnými skvrnami, ale některé druhy mohou mít růžové, červené nebo bílé zbarvení. Najdeme ji například v učebně 209 a u schodiště k ředitelně.

Rýmovník citronový (Plectranthus amboinicus) skoro nepotřebuje vaši pozornost - vydrží i stinnější místa a proschnutí půdy. Velmi rychle zakoření ze stonkových řízků. Tato léčivka se využívá při rýmě (čicháním nebo do čaje), bolesti hlavy a dokonce i v kuchyni. Nachází se v učebně chemie a ve třídě kvarty.

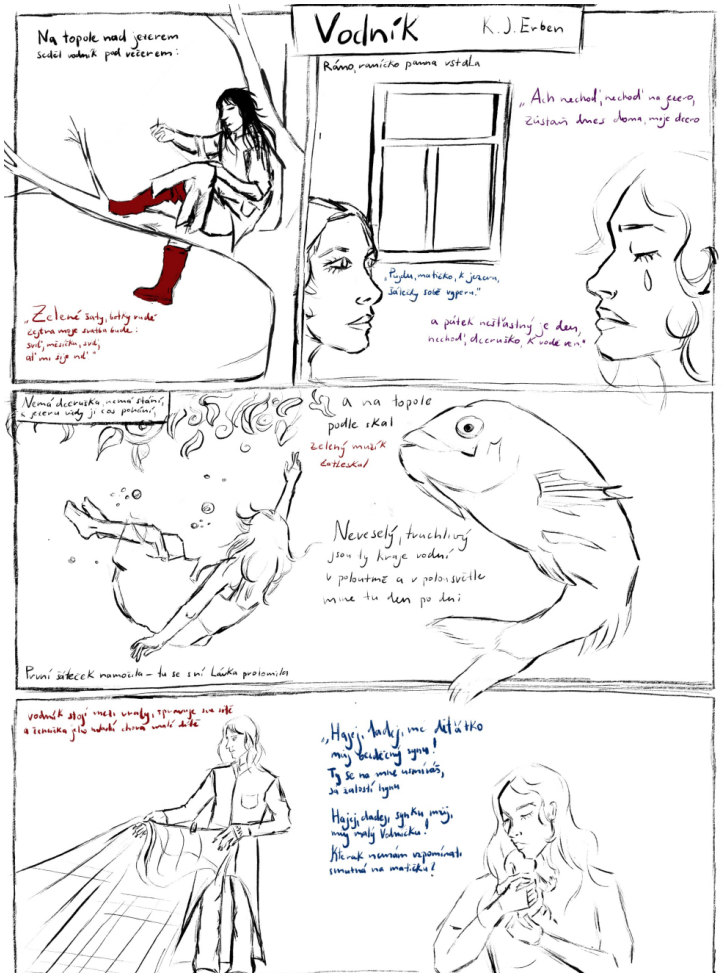
Zelenec (Chlorophytum) má podobné nároky jako rýmovník. Můžete ho rozmnožit pomocí

foto: E. Mračková

odnoží. Připomíná trávu, ale na rozdíl od ní má tlustší listy, které bývají často žíhané.
U zelence bylo také prokázáno, že snižuje znečištění vnitřního ovzduší. Pokud máte doma kočky, určitě se z něj budou také těšit. Zelenec najdete na hlavní chodbě.
Přijeli jsme, viděli jsme, vyhráli jsme aneb jak se náš robotický tým alias Venzošova kouzelná školka ve složení (Anežka Berchová, Anežka Burianová a Ema Petržílková) účastní Robotiády v Brně - mezinárodní robotické soutěže.

Eva Mračková

ilustrace: E. Boukalová

První týden ve Francii: První dojmy a nové začátky

foto: Rodina, ve které jsem trávil své první dny

Je něco kolem druhé hodiny ranní a já přijíždím se svými rodiči do malého města Saint Claude na východě Francie. Je tma a celé město je velmi tiché a klidné. My s rodiči se tedy v autě městem projedeme a já při tom přemýšlím, co mě tu asi bude čekat, jak zvládnu následující první dny s mojí francouzštinou a jestli se mi tu vůbec bude líbit. Po projížďce města táta zaparkuje, abychom se vyspali na druhý den.

Hned ráno se setkáváme s ředitelem školy. Přivítá nás slovy: ,,Dobrý den, vítejte ve Francii," což nás velice překvapuje, jelikož to říká česky. Vysvětluje nám, že byl již několikrát v Česku, a tak tato slova zná. Potom ale pokračuje francouzsky a pozve nás na prohlídku školy. Během ní mi většinu toho, co nám pan ředitel říká, musí máma překládat, což jenom podporuje můj strach z toho, že nebudu rozumět a bude to těžké.

Během prohlídky potkáváme spoustu lidí, z nichž někteří se snaží mluvit anglicky. Moc jim to ale nejde. Já však vím, že to je zde normální. Většina Francouzů anglicky vůbec neumí nebo mají tak silný přízvuk, že jim ani nejde rozumět, což pozoruji hlavně během hodin angličtiny.
Na druhou stranu tu na mě mluví jenom francouzsky, tudíž je to pro mě výhoda.

Po prohlídce se jdeme setkat s rodinou, u které budu ubytovaný o víkendech. Bydlí v úzkém, ale zato vysokém domě, přičemž hlavní místnosti se nachází v nejvyšším patře. Potkávám se zde jen se svou "maminkou" jménem Jenny a jejím synem Basilem. Rodiče jsou totiž rozvedení. Mluví s nimi zase jen moje máma a já stále nerozumím skoro nic, ani když se Jenny zeptá na jednoduchou otázku: ,,Dáš si něco?"

Ale setkání proběhlo v pořádku a my s rodiči už míříme na internát, kde se co nejdříve ubytuji a rozloučím se s nimi. Internát vypadá celkem dobře. Jsem v pokoji pro tři, každý tu má kromě postele také svůj stůl, skříň a nástěnku. Po chvíli přicházejí i moji spolubydlící. Působí mile, ale zatím si mě vůbec nevšímají a spíše se vítají s ostatními kamarády. Brzy následuje večeře, která mě mile překvapila, neboť jídlo výborně chutná a kromě hlavního chodu máme i možnost vzít si předkrmy a dezerty. Později zjišťuji, že zde je to tak normální. Ke každému jídlu je k dispozici vždy jeden předkrm a dezert, kousek bagety a kus sýra, a to nejzajímavější je, že to celé stojí jen 2.53 eur.

Následující den je mým prvním dnem ve škole. Hned ráno máme třídnickou hodinu a já tak poznávám své spolužáky. Většinou si mě nevšímají, dokud nepřijde pan ředitel popřát pěkný den a oznámit třídě, že zde mají studenta z Česka. Všichni se na mě podívají, ale dál mě nechají být. Po skončení hodiny se mi však začnou představovat a mě překvapuje, jak jsou velice milí. Po přestávce pokračuji dalšími hodinami, jako například fyzika, chemie, biologie, francouzština, atd.

Ostatní dny pokračují vcelku podobně. Pak přichází pátek. První den, kdy mám spát u své hostitelské rodiny. Zjišťuji však, že tento víkend mám být u svého hostitelského tatínka, kterého vůbec neznám. Včas se ale dozvím, že mám počkat ve škole a že si mě tam poté Basile (syn v hostitelské rodině) najde. Potkávám se s ním a on se zeptá: ,,Máš se dobře? Byl v pořádku tvůj první týden?" Na to mu odpovím, že ano, velice dobře. Setkávám se tedy s tatínkem, který je shodou okolností učitelem na této škole. Je také velmi milý a my vyrážíme k jeho domu. Bydlí v krásném venkovském domě v malebné vesničce nedaleko Saint Claude. Dozvídám se, že tu žijí už několik let a že nejraději to tu mají v zimě, kdy tu často nasněží hodně sněhu a oni

foto: Vilém Luzar

mohou vyrazit na běžky. První večer zůstávám doma sám, jelikož Basile má trénink házené.

Další den se budím až na oběd, což vůbec nevadí. Dáme si oběd, který byl mimochodem výborný - měli jsme místní klobásu nazývanou Morteau s kuskusem - a vyrážíme na výlet po okolí. Během výletu jsme navštívili vodopády, kterých je zde opravdu mnoho, zámek, a spoustu vyhlídek. Musím říct, že tento region je opravdu velmi zajímavý. Vracíme se domů a já jdu rovnou spát.

Neděle je spíše pohodová a já mám tak čas si udělat úkoly, kterých je za mě podstatně více, než jsem zvyklý u nás v Česku.

A tím končí můj první týden ve Francii. Velice mě překvapuje, jak jsou všichni milí a chápaví. A já jen doufám, že se ve francouzštině budu nadále zlepšovat a bude se mi tu líbit.

Vilém Luzar

Redakce

Vydavatelství: GJP Mělník

Třída: sexta

Šéfredaktorka a editorka:

Drápalová Šajtarová Tereza

Redaktoři a redaktorky:

Bartoš Jiří

Böhmová Ema

Boukalová Erkelej

Fiedlerová Ester

Havlík Matěj

Homolka Josef

Hrubý Adam

Jahoda Josef

Kovářová Renée

Krejza Oliver

Kundrát Václav

Lorenz Adam

Luzar Vilém

Mikysková Markéta

Mračková Eva

Nehyba Marek

Pelikán Adam

Pickar Neli Simona

Plecitá Anna

Smíšek Matěj

Sokolová Tereza

Svach Jiří

Štefan Filip

Tlustý Filip

Vávra Theodor

Zeiplová Anežka

Zelenková Dorota

Zimová Kateřina

Zloská Karolína